Kilka uwag o Modlitwie Pańskiej

A wy tak się módlcie – Mat. 6:9.

„Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię twoje”. Nasz Pan Jezus zwraca naszą uwagę przede wszystkim na okoliczność, że Bóg jest we wszystkim na pierwszym miejscu. Pierwsze przykazanie jakie było dane Mojżeszowi, brzmi: „Nie będziesz miał innych bogów przede mną” (2 Moj. 20:3,1). Apostoł Paweł nawołuje: „wszystko czyńcie na chwałę Bożą” (1 Kor. 10:31). Gdy św. Jan upadł na twarz aby oddać hołd aniołowi, który objawił mu rzeczy ukryte, anioł ten powiedział: „Nie czyń tego! (…) Bogu oddaj pokłon!” (Obj. 22:8-9).

„Przyjdź Królestwo twoje, bądź wola twoja, jak w niebie, tak i na ziemi”. Z utęsknieniem wyczekujemy nastania niebieskich rządów, kiedy naprawione zostaną wszystkie ziemskie sprawy. Czy zastanawialiśmy się jednak, czy Jezus mówi w tym miejscu o swym tysiącletnim Królestwie, czy może o Królestwie wiecznym jakie nastanie wówczas, gdy Chrystus przekaże władze samemu Bogu? Czas tysiącletniego Królestwa chrystusowego będzie wielką lekcją dla ludzkości, kiedy będzie ona korygować swe postępowanie i powracać do doskonałości utraconej w Edenie. Dopiero gdy ta nauka zostanie zakończona, a doskonały świat ludzkości przejdzie próbę ze strony Szatana w czasie „krótkiego czasu”, Boża wola będzie realizowana na ziemi tak, jak to już teraz jest czynione w niebie (1 Kor. 15:24-28). „Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”. To jest jedyne „daj nam” w Modlitwie Pańskiej. W ten sposób mamy zdać sobie sprawę z naszej zależności od niebieskiego Ojca. Czy jednak mamy prosić o chleb, który ginie? Czy może o chleb duchowy, słowo Boże, jak manna z nieba która żywiła cielesny Izrael? Z pewnością mamy prosić o oba – o wszystko, czego potrzebujemy w naszej codziennej wędrówce za Panem.

„I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Biorąc pod uwagę bardziej staranne przekłady takie jak RV, ASV, NASB, ESV stwierdzić należy, że nie obiecujemy przebaczenia innym pod warunkiem, że Bóg przebaczy nam. Mamy obowiązek zademonstrować naszą szczerość: powinniśmy najpierw przebaczyć innym, a następnie prosić Boga o przebaczenie naszych przewinień.

„I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”. Greckie słowo przetłumaczone jako „zły” to „poneros”; oznacza ono nie tyle kogoś, kto popełnia złe uczynki, lecz kto nakłania do tego innych, samemu pozostając z tyłu.

W późniejszym okresie skrybowie dodali słowa „Albowiem twoje jest Królestwo i moc, i chwała na wieki wieków. Amen.” W IV wieku naszej ery pojawiła się kontrowersja co do kwestii, czy Rzym jest królestwem Chrystusa. Wskazane słowa prawdopodobnie zostały dodane właśnie w tym okresie, chociaż żaden ze znanych manuskryptów z okresu przed V wiekiem ich nie zawiera**[1]** . Sformułowanie to przybiera również wiele różnych postaci. Co więcej, nie wydaje się konsekwentne zanoszenie próśb „przyjdź królestwo Twoje” i jednocześnie „twoje jest Królestwo”.

Przypisy:

[1]Komitet redakcyjny Zjednoczonych Towarzystw Biblijnych Greckiego Nowego Testamentu był jednomyślny stwierdzając, że „brak jakichkolwiek dopisków we wczesnych i ważnych [manuskryptach] (...) sugeruje, że dopisek ten, zwykle przybierający trójczłonową postać, został skomponowany (prawdopodobnie na podstawie 1 Kron. 29:11-13) w celu zaadoptowania Modlitwy do celów liturgicznych w pierwotnym kościele. Późniejsi skrybowie dodawali „Ojca i Syna i Ducha Świętego” [po słowie 'chwała']”, Bruce M. Metzger, A Textual Commentary on the Greek New Testament, Second Edition; United Bible Societies, 1994.

Redakcja